

16/12/74
2145

לא לצמצם השרותים הסוציאליים

מאת אהרן גבע

שים מנצלים את התחרות בין המשרדים כדי להקים מעונות גם במקומות שאין הם הכרחיים בהם. סידור ילדים בפנימיות הוא עניין יקר מאוד, אך אין ודאות שדווקא הילדים הזקוקים ביותר לצנימיות הם המגיעים אליהן. הן סיבה: בסידור ילדים בפנימיות מטפלים משרד החינוך, משרד ה

סעד ועליית-החנודה. בעבודה קהילתית עוסקים משרד הסעד, משרד החינוך, משרד הקליטה וכן "עמידר" והרשויות המקומיות. ברוב העיריות יש לפחות שתי מחלקות המטפלות בנערי והן מתחרות זו בזו, וכך אפשר להמשיך ולמנות כפילויות הגורמות לבזבזן. קשה מאוד לתקן עיוותים. לפילויות יש סיבות היסטוריות או מפלגתיות. אך גם קשה להשלים עם קיצוצים שמשמעותם אייסי דור ילד במשפחה אומנת. מי יגבר על מי: הקושי האדמיניסטרטיבי-מיליטי או הקושי "האנושי"? כל זמן שתימשך האדישות לנבי המתרש בשרותים הסוציאליים, ולכל ראש עיר יהיה מותר לקצץ כרצונו, יגבר הקושי האדמיניסטרטיבי. עלינו להביא לכך שיקבע השקול האנושי והלאומי.

תוצאות הקיצוצים בשירותים הסוציאליים. אילו היא ייתסה לשירור חיס אלה השיבות, כמו לתמיכה הכספית הישירה היא לא היתה מרשה לכל ראש עיריה לעשות כראות עיניו. היא היתה מתערבת וקובעת לוח עדיפויות, מה מותר ומה אסור לקצץ גם אם יגיעו מים עד נפש.

מאין ניקח את הכסף ישאלו רבים: הרי עלינו לקצץ בהוצאות הציבוריות. יש לקצץ אך מדוע דווקא מסך דור ילדים בפנימיות? אפשר לא לסלול כבישים חדשים, להפסיק בנייתן של מכוניות טלפון, לסגור את גלי צה"ל, אפילו לא לבנות עתה את מעלה אדומים, אם כי הוא חשוב מאד. נירושלים נוקה למרכז תעשייתי חדש, מה חשוב יותר? להוציא תעשייה מזהמת מירושלים או להוציא אלף מילדי הבירה הממהינים לסידור מבחי הוריהם? מה יותר חשוב: מעלה אדומים או אלף ילדים החיים בת בני ברק במבנה אקולוגית, אנו שית ואפילו כטחונת-לאומית? על ניצול הכסף המוקצב לשרותים סוציאליים להיות רציונלי יותר, במעונות-היום מספלים משרד החינוך, משרד העבודה ומשרד הסעד, ואומרים: שארגוני הני

הילדים לרבות יתר על כן: כבית הספר שיש בו שתי משמרות לא יהיה יום לימודים ארוך. הוזה אומר: הקפאת תקציבי הבניה לבני כלכלי, אך גם לגרעון סוציאלי. הוא הדין במעונות למפגרים, ילד מפגר עלול להרוס משפחה. כבר עתה יש מחסור במעונות ל מפגרים, נולדים מפגרים נוספים אך במקום להוסיף על המעונות מציעים להקפיא את בנייתם.

לא פחות חמורה הנטיה לקצץ בשירותים הסוציאליים כשעה שיש להרהיבם. מה קורה במשבר כלכלי? משפחות מתערערות ולי צעירים קשה למצוא עבודה. לכן יש להגדיל את מספר העובדים עם כושר ולהעמיק את הטיפול בניצרה בכחוקה. גם בימים כתיקונם קשה למשפחות רבות לספק כוונים ונילי דים. בימי משבר מוכר הצורך להעביר את הקשיש לבית אבות ואת הנער לפנימיה או למספחה אימנת. לעומת זאת הוציא רשויות מקומיות וראות המקפאות את האוטול בקשישים ובנוער. כאמור, הקציבה הממשלה ברוחב לב 150 מיליון ללי להגדלת סכומי הכסף שיוקצבו להלשים אים נראה שהממשלה לא חשבה על

הממשלה הבטיחה שמעוני היה מולת לא ייפגעו מהמדיניות הכלכלית ההדשה ואכן, אחרי כירורים ממושכים הועלו קיצבאות הסעד והביטוח הלאומי במידה ניכרת. שיעורי התמיכה החדשים וזרמו 750 מיליון ללי לכיס הנזקקים. זה סכום גדול מאוד, וגם אנשי הסעד והביטוח הלאומי מודים שזה הגבול העליון לכאורה הכל שפיר, אך שני עננים כבדים מכעינים את התמונה היפה: הסכנה שיהול קיצוץ חמור בכמה מטעפי תקציב הפיתוח והנטיה של כמה רשויות מקומיות לצמצם את השרותים הסוציאליים. נראה כי הן ממשלה שגילתה רוחב לב והגידה את התמיכות הכספיות, לא חשבה על התוצאות האפשריות של שני הצעדים המוצעים. מדברים למשל על הקפאת בניית בתי ספר, אולם אם לא יבנו בתי ספר נוספים תונהג בכמה אזורים משמרת שניה בלימודים, חלק מן הילדים לא ילמדו לפני הצהריים, אלא אחרי הצהריים ובערב. הסדר זה יגרם לא רק לאי נוחות ולירידה ברמת הלימודים, הוא עלול גם להפריע לאמהות לצאת לעבוד וזו או להכריח אתן להפגיר את